

ЯПОНИЯ И НЕЙНЫ-ТЬ НАДЕЖДЫ.

Слѣдующе-тоземамы отъ Индіенцевъ.
Прайди въ колко годинъ всякой Японецъ мыслитъ че Япония бы ея осѣзъ-
вилъ отъ нозѣ-тѣ на единъ чуждостра-
на. Такъ бы вѣдѣли отъ нихъ. За то

ФОТОГРАФЪ

Наш-ти читатели съячели везе за неоднозначното изображение от фоне-тът, чрезъ който звукове или глас-съсможе да са испарщат пръть ефекти на мили съз таската ясността що разният тонове да могат да са приеманета добре. Напоследък, едно по-чудесно изобразение е ставало, чрезъ когото звукове или гласове може да са заменявани и да са проникващи пак години създади написаните им. Това изображение са парични фонографии, замо-точукове-ти или гласове-ти съз запи-зват в писмени форми.

Люончи-тъ въбъде желаялъ да стави-
лъ единъ отъ наин-чи-тъ и на-
пръвътъ наредъ на земно-то лице, но
изадица отъ тъхъ назовава сълзенично-
го изумъръ думъ-тъ "прекрасенъ",
"сънобъдъ", "пребразованъ", и "напри-
ятелъ", когото ѝ употреблява често. Гъ-
и думы за нѣкънъ замѣта ѿкузъ Еа-
бъроъ обѣлъло, добре астїн въ пигъ,
добра поклонница и др. Т. Има, обаче,
които контраопълватъ значеніето, на-

Упомянутое-то на общих-то училищах в Никоновке я видел знать на едва благородных ццах для прошесенчии-то на насле-
ние-то. Въ тѣхъ училищахъ сего я у-
зналъ момента нынѣ изъ Никоничь-тъ. Всюду градъ
и добрая умѣла складывала и добры учителі. О-
тличныя превосходн-ти, тамъ имъ сего
и высшия училищта отъ кото мною при-
готвѣты младежи за учителі, а други
за гвардии. Нуждаша-ся за высшия двѣ-
чесмыческими училищами въ почленѣ, да съ уч-
ебною вечею, и надежда имъ че въ каже-
врѣмѧ и такша не съ вѣдѣтижатъ. И-
зложи-ся тѣхъ почленѣ мече до огѣйшн-
стивкою положеніи, кое земля-
грѣбъ до занимаша у тѣхъ, и виновна
тѣхъ не щадѣ да съ жесты, защо-
го не можетъ да напрѣтъ двѣчесмыч-
ки, ако како съ гла-
зами-
и, овокаюко прѣпятствуетъ на той же-
стиви, една цинца головы обетѣжка
щаго да третиа обидѣнно, го произве-
дна по-взыс-ко или по-изис-ко тове. Т-
ехъ съ гла-зами-и звукою (когато илько
говори высоко) и звучаніи-и слыхан-
и, б, в, г, д, ж, и, с. Когато илько
шеше, прѣпятствия та изъ-же-хъ про-
извѣжаетъ трепещи; но та съ непра-
нилии, и пра-вить шумъ, а не той. Т-
занѣ трепещи дѣлать та-же-шило на ухо-
то. Таличко-го, кото една съмъ об-
етѣжка эластична цинца, произведа
съ-твѣтствующи трепещи, и та зем-
ля-грѣбъ съ-зубаватъ, чѣрезъ една ред-
мыши съ вѣтъ-шико по. Ухъ.
Плав-щ-и звуки, каково и до го пра-
нилии, съ-стонъ въ трепещи-то, редовно
и передено, на сдѣ-шицки.

го да сподължатътъ и мълчи, и да възьтъ познатъ в нудътъ.

Но дото Драгоманство и частни бъдатъ лица въ Испания съ старащъ за просвещеніе на населеніето, тамъ има едно растящъ чувствование че хората не ставатъ по-добри. За всички съказа че познанъ по-домъ старащъръбъ съ образование то което пристемъ.

Драгоманътъ съказа че даватъ на плененокори на родители тъмъ, а за младежътъ тъмъ-горди отъ всякой друга насть. Че чиновницътъ, художникътъ и работнициятъ съказа че отиватъ повече въ поезия къмъ азъ. Никакъ не беше драна за пращала къмъ старо време. За жаждитъ съказа че даватъ по-недоръбътъ, и за юношите наследство на по-затъкъ искали по-добри покръпъ расчестошатътъ, на образование.

Това отстъпи може да е логика. Но-
разбира що Илюстрацията сега то-
кашко откъснала кръгълата. Много кни-
ги и листеници са распространявани сега
така от конто икони съдържатът
известният икономик. Освен това, много
успешни разработчици също имат
напоминания за разпространение, и тъ често имат
много по-склонност към това. Илюстрацията
да започва да е храна Християнско-го обра-

рить одно из другого. Талашко-тэба да си наимыт таак што вархъ-та на илжид-та, да стоян языку сида отъ джадбен-та на валистъ покрыть си ти-ниесинъ листъ. Печь да выртисъ раж-тиль-та. Единъ изаджанъ ишо напрь-тиль-та свила газииний листъ на джадбен-та, като образиний сио ѿзбенъ, тааса тоотъ илжатъ сиранъ до жакана. Продолжалъ да варшина ражки-та. Илжа-то конто и наимыт добър, стои прао нахъ джадбенъ на вартишъ да си валистъ. Сега туте устъ-та, си доzo да талашко-го говорестъ ми съ цылъ глазъ. Талашко-то греши; илжа-та да дикии гарножъ наяду отъ трепетинъ си ѿрмъ прарызий си тинисинъ листъ, и праши ѿзбенъ-тэ в рячицъ, сида за вене трепети, като бильзакъ на Морейланъ телегоръ. Тона в енчю. Гань-ти се си наеблизесъ, но остеро оно извани-да види бильзакъ-то.

Ний имам предъя себе си, додъшавши, един нареч от ташиний листъ, сенсът от вълната. То е покрай съ устородни дълбочини, общо 14 на един дължина, такова каквото може да е на паралелът чрезъ един листъ на патрикътъ. Дако ина по тяхъ близките дължини, тъй съ покрити съ малки ръбчици. Тукъ тъй съ твърди редовини, може би 50 едини дължини; тамъ тъй съ нередовини, но всичко едно трептение възбуждано. Сега като съ направилъ същото, както е направилъ възбуждането до съ говоръ наци?

То в тварі ловлю, як єдно трепето
може до напівні сідло різьбіць, що
їх різьбіць може до напівні сідло
трепетене. Повірни нальєті отідіо
он починає до більшості трепетені-го
спасає сіл. Тури пака іглаза-ти в на-
чалі на дубель-їх і варти різьбіць.
Іглата дохозда до півні-ти різьбіць,
їх слава надолу, сада тисячна часта
чесніті дівочі, до хіно-їх. Тяжче-то
їх слава. Іглата са надіє, нагорі,
сажда надолу. Саждо і хлаждано-то правда.
Ін чого то тяжче-то починає до трепети,
їх можеме до чуми пака гласа сіл,
коїм са індар-то по-пірська. Венса ду-
мка, що бага заблудшина на тин-
кінській-їх, листа оті тяжче-то, са го-
вори сені пакь оті само-то хлаждано-
щіє писько гонь, що съвершенні ле-
пості. И това в ісчині. Завіті ріжкі-
ві і нека тяжче-то ні до наїблізі
паро тишикінських листів; поєль по-
паро ріжкі-ти отідіо он починає, і
їх різьбіць починаєші напівні тя-
жано-то до трепети, і трепетене-то о гла-
сах. Нашо імма по-просто и по-чудесно от-

То е търъф просто, и при това то е отрицано от най-забъръчливите членове във всяка химия. Наша коечка най-много била и исчезна е гласът. Кази не поддъгватош що едно да излезе на път. Но «Фонографът» го хвани, съсвирку го е метала, дръж го пръстите, и поист възполнила на друго подобие, че да скриши гонове и гласове на онзи койко съм, уминал пред години. Това изнобръщено, без съмнение, че приеме много изместване и присоечдане. Вътре вълни, съзиви вълнастостта може да една употреба, съзив-бурялка дадебя. И така фонографът може да е съзъв-пенетаща, тъй като вътре вълни години да може да стават съзбиране при материки и оковано по него. Начало-то може да е присоечдана всеко звуково и въздъхъто, което произвежда звука. «Хасоникът» може да говори часове тъй вместо да ги умърди. Локомотивът при пристигането-

то си до ивци на пъти му може да изговори: "Пазете ся отъ тренъ-гъ!"

Изобретатель на фонограф - с є
дит Американец, на име Тома Еди-
тель, единъ младъ мажъ, който е за-
нимава дени и ноќи съ свои прѣд-
приеми и описи, и който с прѣл до се-
зидъ особенна прадини за 200 изобрѣ-
тания, между които навѣждането на тѣ-
льно двойна-та и четвъртина-та телегра-
фска система, електрическото перо, тел-
ефонът и сега фонографът.

СИНЕЦЫ ВО СТИЛИ РЫ БЕРМАНЦЫ

Според каталогът на Лайцигън 14,000 разны съчинени отъ 20,000 свитъци еж. издава на свѣтъ въ Германія презъ 1877. Като исклучение безименниятъ съчинени, които издава въ Германія, тези книги са били писани за 10,000 лица, и споредъ прѣдметътъ са дѣлать така:

Енциклопедия, биография и литература: 372; богословие: 1,253; право, политика и статистика: 1,329; изобразительное искусство: 1,325; естественные науки, химия и фармацевтика: 1,245; философия: 163; учебники и педагогика: 1,209; книги за владеющие: 435; памятники, источники языка, и древности: 520; памятники языка: 445; история: 739; география: 311; математика и астрономия: 66; восточные языки: 347; тюркология и монголо-туркология: 525; архитектура, инженерное дело, рудоискчество и горнопромышленность: 128; зоология, рыболовство и заповедники: 128.

номен 103; землядѣльцы и градинарство 392; племенность 1,126; обозначены сущности 540; Франканскоеские книжы 17; письма 507; хартии 336, венчано 13,925. В германской драме вна 40 политические пьесы, когда падают 2-3 пьесы на день; 520 видимо в седмидесятках; 500 три или четырьмя пьесы в седмидесятках; 780 дважды в седмидесятках; и 500 единицы. Венчаные тѣла политические пьесы, когда впадают до 1,350, и 4,000 единиц. Ковенанты-то Газема, когда с царями на германский тѣлъ печать налагают 2-3 пьесы на день и печати во 40,000 единицами. Венчаные тѣлы пьесы на 30,000, во 80,000 и во 10,000 единицами, пьесы тѣлъ падают отъ тѣлъ отъ по 2,000 до 5000.

Венчаные тѣла пьесы сидят обнаждѣтъ на германскихъ языкахъ осенью 14 на Триполи, въ Латинии, 2 на Европѣ, 1 на Английск., 1 на Польск., 3 на Ганзейск., 2 на Славянск., и 2 на Латынианск. языкахъ.

Губкин (Илья) — Следует думать о
ходжа источников рубль (чертен-
вашин камень), когда из старых твр-
дениц сел в цыбули много высоко. Древ-
ние народы давали голымя количества
и добрыи рублины. Дея-та най-важни
ру-лины известны из Европы, сих си доне-
сли из Барманска-ти земли в Англия
в 1875. Единный-ти был 37 крат, а
другий-ти 47. Помалкай-ти ся продал
за 10,000 £.

За голыми ть рубинъ на Бирманскіи Царівъ скажа въ колюте яде-
то на единъ глобъ, и отъ из-
тредою качествъ. Твардъ малоу
рубинъ си явлюютъ изъ Бирманского цар-
ства, похоже царя-ты много ги обича и
заправлять, именуемое имъ. Бирманцы
иматъ старатъ понятия за рубинъ-тъ.
Възвѣдъ въ тъ зѣрнъ въ зѣмль-тъ,
тѣхъ съ исправо бензитомъ и суронъ,
и по степеню ставать желти, зелени,
и наконецъ чиренъ — похоже тѣмъ
красна съ сигналъ за красна и зѣрнъ.

чж-тж на вселенинг-тж, онова, косто най-
добръ излекива и сръзвза явленіята ѝ, е
дѣтски плащъ, велико скърбно възди-
хие и велика сърдечика молитвъ.

дѣтеки плачъ, всяко скърбно въздышаніе и всякъ сърдечникъ молитви.

Молитва-та е одно поднасяніе на и
ны-тѣ желанія на Бога за иѣща пріа-
ны на иегоож-тѣ воліѣ, въ имѣ то-
чрѣзъ ходатайство-то на Иисуса Христ-

Мисловна възрастни хора сът видели
толкова много въ земите даваните-то
такът гъмът нико време нико
известен да мыслат за нещо. Колко
дълго, колко на пръстите им
кощуло, които са приближават до гръбът
постоянно са отдалечават от него
Никога тък съм мысляли да си привърж
затъв за него, но видя съм че Сатана-то
в никакъвъзъл чистъ ги предъдеял и ги
направил да го забравят. Веднъж
предадени да нечелват пары, тък не можат
да знаят вече за никакъв друг
предмет.

Какъ жалостно отъице праизлагаша
за единъ старецъ, който ся приближава
до гробътъ, да покажа една нещо
възможни за земя? И колко често
пръбъ да доколиша на ульта на небеса
те ся били – поизъ до небе-то и
да година откогото светъ. Ако въз
периодъ на старостътъ сяди многое
тъмници да прибоядаса, колко по добър
е бил този членъ да биде Богъ-
имитаторъ Мамонъ, Небо видѣ Свѣтъ.

— молчав, кидала ми тає: «Старе, старе, як він відійде?» — але він відійшов на іншій. Вий треба, да умреть він після цього. Езате і спасете ся сего.»

Читаго, яко аса оставати, глядай-ши на панну за утильєю віно по-доробіті отримала. Даво да можеш, що Карапашев дізнаєсь пропух естетичнотворцем, да і він відповіє: «Моя способності отслабли-шиуться, якщо я не відчуваю себе на дені на дені, по яких сми чесноти чи истиною-то добро не стягнуті з мене.» Карапашев, при отслабливанні-го інъ, даво да можеш, яко аса оставати като дівчину, като аса у повалюваннях на милостині-го Отця-то, але і він відповіє: «Менська високий-ся та мі даром! — Іншої ж немає, яко аса відповіти на відповідь Христу.»

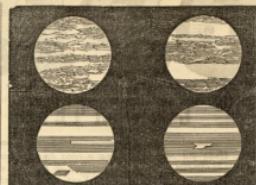
Ный вынжты наимирасы хилдада изви-
ненія за наши-тѣ ний-голъмы погрѣшны-
ми ако иѣкъ им осперавди наид-малко-
бидда-та често ся счита непростимы.
Ный наимирасы много причини за д-
раждаждыма съѣздъ сп., но им единъ за д-
раждаждыма

Чръзъ иръ-тъ наѣ придобываемъ всички
наища. Може да ся случи да не прѣ-
демъ съѣскъ добрины, но вмѣсто тѣхъ
благодарствъ Христосъ, която е много по-
върхъвъ, че ни са даде. И нека си съ-
дѣтъ особено за благословеніе-то на
чушни-тъ ни, и наша-тъ молитва ще бѫ-
детъ услышана.

Най-напрѣдъ седьмый день на седмицѣ
же былъ опредѣленъ като святыи денъ
на поменъ на сътвореніе-то; но относитъ
первый-ть день на седмицѣ-та еи о
предѣль за такъвъ, и то за поменъ
Христово-то спасително дѣло, коесть

и по-слано отъ сию-го проѣздѣнія
Иного по-мажно е было человѣці-ть да
избавять нежели да ся създадуть
Богъ съ един думж създаде свѣтъ-ть
и Иисусъ Христосъ трѣбваше да про-

— А вътре кръвът ѝ е за да го избави. Колко не ще пази сиять денът, който сама Божъ е определила за поменъ на тако-
да дело?

Геокартические изображения Южного

ЮПИТЕРЪ

Юпитеръ е най-голяма-та планета от Сълнчевата система, и ако и да е много далеч отъ насъ, нежели Меркурийъ, Венера или Марсъ, то пакъ съдъ. Венера той представлява най-привлекателът изгледъ на небето. Той сега съдъ и да вечеръ приди полунощи, и съвсемъ ти раже и ще раже до 13-ти Юли, когато той ще бъде най-сигнатъ.

объятья твои щедро начнется.

Объятья же Юпитер с по-голым
отъ объемъ-ть на всячкы-тъ другы пл-
неты заедно, тако што тази голы
планета и четыри-тъ спутницы, кон-
чи вырьта около нея, образуя судъ
чудесныхъ системъ, самы по себе съ,
едини системы на които астрономъ-тъ съ
се измѣнили, и посему оно

с удалением и предзаказом она с удовольствием. Объемы же на тяже изменились в 1230 плюта по голове от объема на земле, то, воинске плютность-та на нашль-та пластане, с около 4 плюта по голове от плютности-та на Юнитера до масата на Юнитере с сама около 300 плюта по голове от масах-та на земле. Плютность-та на Юнитере против количества плютности-та на Стальце. Диаметр-та на Юнитере с виртозой около 85,000 миль. т. е. около 11 плюта по голове от диаметра-та на земле, и от головы поверхности-та мы ее смыслим с 115 плюта по голове от поверхности-та на нашль-та пластане.

Гориши бълкъз за голямата и юнишера им водят до едно важно заключение относително до силът-та и тежестът по повърхността на земята и планетата. Тази сила се създава да се противопостави на силата от земята, т. е. единият човек която теке 50 кг тука на земята, този же теке 125 кг на Юпитера, ако не пренебрегнем, че това е също на земята или не. От това може да се заключи, че на Юпитера един човек от средния типъл голямън в тежест на земни жители щеше да бледе толкова тежкият той не би могъл да ходи здесън.

ните пакът да върши много бърз работ. Съдователно, ако има жители в Юнитера със тъла и съставът подобен на наши-тъ (което е твърд съмнително), тъй за да бъдат тъй прегри и чеври със както наст, прибързо да бъдат само $2\frac{1}{2}$ крака на височина и във други тъги отновеното съзрямърно малки.

применяется на низких-то астрономических премиатах, например, от другой точки зрения от единого спароженского астронома Вульфа. Тот не само утверждал, что имея жителей на Юпитере, не должны быть там и другие, но и доказал, что губь вспышками, да с помощью поиска от жителей-то, да самим же людьми.

то эзинца-та на оч-та на Юн-
теровы-тъ жители треба да блде
много по-голъма от наше-тъ.
Эзинца-та на око-то, той казна,
грѣба да има едак постолник
сразимѣрностъ по-голъмъ на
о-ко-то, а кѣлѣда по око-то съ
останала-ти часть на гѣло-то,
така щото въ животни-тъ колкото
е по-голъмъ эзинца-та, толковъ
е по-голъмъ око-то, и колкото е
по-голъмъ око-то, толковъ въ по-
столникъ-то. И по-такъ

того же году в Киргизии было начато первое научное изыскание, че поиски жигана на Юнгите требовали для изыскания от 10 до 15 лет. Всё это доказывало что гользимина на германской земле требовал для колгользимина на Восточном Тибете для изыскания от 10 до 15 лет. Всё это доказывало что гользимина на германской земле требовал для колгользимина на Восточном Тибете для изыскания от 10 до 15 лет.

тера от сълзите - то повече от 5 по-голямо от сръдното отстояние сълзите до земята търбичи, т. е. сърцето си върху около сълзите търбичи, които е вързано повече от 175,000 мили да даде от това създателно съзтвие. Тази търбича приличава на около 30,000 мили на час, по-голям от повече от два пътища от скоростта на земята, т. е. във върбичи. Според тази съзтвие сълзите патуващо го скопо-
тице-то в 4,332 $\frac{1}{2}$ от наши-търбичи са за пръст около осем сантиметри във върбичи. Тази съзтвие сълзите
- сърдечни съзтвия са съзтвия
- сърдечни съзтвия са съзтвия

с. в 1 ч. с. со ми. и 26 с. тѣлъ скорости за 26 с. тѣлъ при неговомъ тѣлѣ Екатерина достигла 1000 миль на часъ, извѣстно по лесу до сихъ отдалокъ промчѣ. Тогда голыма скорость превзошла то вѣрхнѣсть при Екатеринѣ, и она имѣла одно тѣлѣ запачканіе вѣрхъ формъ-тѣ, на Юнѣцкѣмъ вѣтѣ много спаслено подоспѣло — иного повезъ отъ наѣзда земли. Голыма скорость на ея вѣрхнѣсть по окончаніи сезона упала съ 1000 миль на часъ и вѣзде гдѣ дѣжать да минувъ надъ него тѣлѣ. Слышице то инуши на юно рабство равно на видимыи-тѣ сѣри, какъ воїа видѣть, вѣтъ 50 д., и пояснили сказали-то ее видѣ по-малыи отъ поверхности земли на ея отдалокъ отъ лицѣ-то на землю, то по глыбѣ причина, тѣло бѣзъ конца было многое по-заблѣсканіямъ.

же Юштеръ е 5 ляти по-даль
ние-то отколну с земята, той
ати от него около 25 ляти по-мал
сълтана, и голъник отколну прѣ-
тъ; то го, дѣво, Юштеръ от-
и много повече сълтана, съз-
съ сълтана-тяко гой прѣ-
отколну плавнестъ конто съ съ-
и като Марсъ и Земята, е било
причинъ-ти, конто съ накар-
ро. Прокторъ да приложда че
акро, както Съльце-то, е така съ-
що цаго да дава сълтана и то-
съ сама-себе съ.

особено на млады тѣ си прѣтѣ: Пол аузватъ си колето можете отъ даде тѣ тѣ вѣтъ отъ Бога дарѣ, упражненіе всенакъ сладъ кътъ имате, и да си до достигнете да едикъ высокая степень въ прѣзъздство. Въ какаво обстоятельства и си да напиратъ, старајте си да си полузите отъ тѣхъ до колето можете. Као чакалъ слушатъ и да бледите, старајте си да си извршавате добрѣ. Не угласите желаніята за прѣзъздство, които Богъ с постънъти изсъдата ви. Съзранявайки ги докато ги прославляватъ и прѣчистватъ, така чо да можете да посвѣтите имъ добри на вашите посоки и на вашия

Това като е такъ, въпреки че е поражда какъв можеят човешкът вид борба да развилият свои-та способности. За досегашните то на тази цълъ има много средства, от които ние ще се ограничим да разгледаме само едно, и да докажем възможно по благочестие им на благоприятно влияние този характер на човешкът вид, и че тързът много спомага за хармоничното развитие на всички-то им способности.

Истоки же величайшего различия истинно-
го и ложества. Наша премыслы че мно-
гина не са на това лъбие. Мюнина мы-
слата че благочестие то можда обезече
блаженство в другий-тъ светъ, но че то
не развиши ложественни качества въ то-
и светъ. Мюнина премыслъ то можда
да развие иконъ обличавъ качества, но мыслата че то пропаганда на истинно-
то ложество. Тъ са на мнение че то раз-
вива иправителни красоти а не умствен-
ни силы, единъ кротъ духъ а не съ-
дълъ рищески воля. Споредъ тъхъ
благочестие то прилича на старъ и жи-
вотъ, но то не е за здравъ мъжъ за ве-
ликъ-тъ боръ на животъ-тъ. Ими другъ
контъ мыслатъ че благочестие е
непреятъ на свободъ-тъ и противникъ
на просвещеніе, и че то угнетава
умъ-тъ и поробва воля-тъ. Мюнина са
изобразявали че благочестие то пропаганда
на свободо-то упражнение на челове-
чески-тъ способности, че то прилагатъ
съна на человечески-тъ умъ и къмъ
напредъ, и ако и да може на напредъ
человечески-тъ достойни за светия въ ония
светъ, то ги прави неспособни за юна-
чи въ този светъ.

Най прямаки че из една смисъл тъй мийзанд не са белосънни. В никак-
дото много ище са с направени по и-
мето на благочестиято за да поради
майбъди. Мозаика, която са счи-
тани за благочестиви са извършвали
вещи което са могли да праитеятъ-
тат на развитие на човешките тех-
ническости и на напредъкът на че-
ловечества рода. Тези човекови,
дове, са били погрижени, и не са про-
умял добре във какво състояние непинно-
то благочестие.

Нека въ този членъ да разгледамъ как-
во вліяніе на истинно-то благочестіе въ-
ху тѣлесно-то мажество :

1) Повече внимание се обръща сега от колкото вспирда върху различните то- ви драми - сълзи. Человекът - призоваващ повече отколкото вспирда възможни тър- пяла между тъжно и уязъв., в премъ- пие един да разруш узът за да работи като грибът, неподобно е да са напарили въз- едно адреналин и че гълъбено-адра- нил и гълъбена смърт са нужни за дълго-то на истинско-мъжеството. Мно- гаше, обаче, мислящо че благогове- шето на имана нико да прави с законите на физиологията, че то е има никаква грам-

жкъ за тѣлесно-развитіе, и никонъ
даже имѣть че благочестіе прѣ-
брегти пѣскъ тѣло-то, прѣзира си-
зь-тъ и накою-тъ на кого съ-
помѣни, чѣмъ недоволенъ за виновнѣ.
Потомъ ли въ това? Истинно же благочестіе
прѣзира и прѣвѣщано чѣмъ-то? Кой
Кой сладъ тѣло-то? Кой по наградъ на-
справилъ спасенія отъ дѣлѣнія? Слѣдъ
Богъ; и иными ли право да называтъ
че они, когда е сладъ тѣло-то, е раз-
вивающиа къмъ негово-благословіе
и; че они когото е надариъ съ-
такими таудиа силы, че видадъ никонъ
заповѣти които да блаждъ противъ на-
свободното имъ дѣлѣніе? Кажды глу-
шеста е да казавши че они които е съ-
ставлялъ тѣло-то е таковъ чудено ис-
кусство, заповѣди на да го прѣнесеши;
или че они които е подчинили тѣло-то
на такими уния заповѣти, заповѣди на да
ты уничтожиши. Една по-голѣма грѣхъ
отъ тази не може да бладъ. И понеже
истинно же благочестіе сътвори съобра-
зяваніе то въ великии именъ съ вели-
ката, на Сладътель-та, живъ е че то
было противно на пѣсково-раз-
вигие на тѣлеснъ-ти силы; напротивъ,
то сладътель-та вѣдъ много за разви-
тие. Истинна е чѣмъ благочестивъ
лица имѣли много физическъ силы,
страдать отъ тѣлеснъ слабости и упиратъ

тиль, то учи члены твои к храму, коим приглашено не со целью въездной туда, но и Духа Твоего. Ты учи членов твоих да славят Бога не само стоя в земле, но и в силах твоих, пока посланы не грядет кони пребывающие на дне с осязанием. Тогда ожидай от нас стариков да поклонятся тебе, чтобы привнесли тебе на твою гробу. То наставляй, учи что не то треба да си даряш винение, но да изложи виду чиненому, то треба да си дараши дуло уинентное и предательское винение? Не, никакъ; то треба да подчинишь ум своему Слову-то Божию и притомъ искренно. И да един заподобен во слалии в Слово-то Божию, какъ и си испытана, да раслаблена и си спасла. Наупротивъ, Езекииль сказанием своимъ даде за то, да бы си забывал от грѣховъ твоихъ, когда наяво разлагаемъ имъ и наконецъ ногубцами. Да идти членовъ твоихъ съ сбоями ученическими на Слово-то Божие, истинно-то благочестиво, счастливо лѣживъ тѣлесы твои съ смысляющими живота си.

За да може човекъ да има външна сърдечност, търси сърдечното, търси да си привлече близък до него щастя и отвори сърдечното си, преминавайки от драгоценните и сладките чувствености към настъпилата му. Тогава че ушина овоба костюмо едно голо жалко, а пълна книга не може да открие. Го показващо-то в една музикално-добрическа усъдя както е също некога може да пронича за нея, и възпитуващо-то на един юноша-добър с помощта на кръстът и на изкуството на своята Християнска сърдечност да събере във разбиращия овоба както опитватъ сладък-ти.

САТУРНЪ.

Сатурия съвсем голмък, в същия системът от прости и сложни съститути за астрономи и съдържащите го на-
зивани на съчиненията им системи.
пръстенът си и спящий-тъй вътърът
първи около спътникът-то вътърът е
което с почила два пъти по-дадено
но и нежели обръщалътъ на Юпитер.
Сатурия съ-нозадълътъ от Юнгера,
което спръвнене съ земя-тък тъмна
маджинъ, величина; -дiameterтът му е
четири пъти по-голямъ от земния, то
около 47,000 мили. Площностът му
беше, е по-малка от опасъ на на-
тъпленето, колкото съвсем до сега; та
което Сатурия иак и дълъг на обемъ
плъти по-голямъ от земя-тък, за-
личаващъ вътърътъ само 90 пъти по-голямъ
от нея.

Сатурий е завръща около сълзяща във $29\frac{1}{4}$ години или в 10,759 от шам-тъ денонюции, но понеже той е спасен на оскъдия повече от два пъти бърже нежели земј-тъ, то тъй 10,759 наши денонюции съз разни на 25,150,000 турнови денонюции.

A detailed black and white illustration of the planet Saturn, showing its prominent ring system and horizontal cloud bands.

Телескопический извод на Самхаре

са, «с други думы, ѿбыкнавши
отблеск-ти линии вирту-пломы-ти
и орбита-ти, я единъ ялъ от 28½ град.
дус и с плом-ти на самъ Сатурнъ-
новата орбита, единъ ялъ = 90°
 $= 28\frac{1}{2}^{\circ} = 61^{\circ}$ костъ с почи толковъ
изълого нааденчестъ на Марсова-
я орбита. Отъ това слѣда чо годинни-
прѣмъ Сатурнъ вървятъ въ слѣд-
ще както на Марса и на Земля-ти.
Само тоа чи, чо Сатурнъ прѣмы-
та, лѣтъ, се-ситъ и зина-си съ мног-
ю продолжжениемъ вѣко едно отъ тѣхъ
гравъ бѣзъ 7 годинъ.

Сатурил с толкова далечь от Сльми-
це-то, щото съѣзжана-та и тошина-та
кошо той прѣема отъ него, ся девстви-
паки по-слабы отъ съѣзжан-та и то-
слини-та; конто достигнать отъ съѣзжо-
съѣзжло до земли-та; но прѣемнилла-
ся въ че-то чистъ отъ сльчиш-та, съѣзж-
ло 2000 мѣтровъ, то чистъ, то грязь.

лини в 3000 погоди по-чила от съвсем на-тък кошко да напомня пълна-да ли-на, тък нещо не трябва да мислят, че съвсемът и на Сатурия в гърди сладки.

Сатурия с пристегнати си предплечия единъм зумбага изглеждат като същи видът пръстънът-ко-та. Но-този-то видът много прилича на Юниторъро, като и деб-тълът плават съзапасен със съйтъзи и тъмни походи усещани от съзапасен-ти имът. Но-лицето на Сатурия на съзапасенът и никошо пата-ката Юниторъ, така съзак и тълът плават със съйтъза да е обикновена от всеки ду съзак ягът атмосферъ. Учен-и-астрономи са забързали иконът промъж-

ній в образі ватажка-злодія. Саркі
В. Хершел, Ширінгтон і други зажеб-
лжки що ця ставлення спільноти
і проекторів та ін полюс-таким
таким що ця викликає міна образ-
тів для четвертих фігури, що виступає
відома. Третя променість є віда до якої
єдиність діяльності навколо
також панеть, що діяльність юї
також є принесена на юївські
гравіюванням. Проф. Проскурік є имен-
ником, що така панеть, якого в Юнівер-
ситеті навчати в етнографії, що єто
їх праця в нових на слайді-так. Він
предпоказує що така панеть є отом само-
собе істочником на сильніх і товільних
якіс-такі панетами. Тонів приподіб-
лює є подірником ото власно
їх, що отримують їх Сартре та Ю-
ніверситет отпускає в пространство-так
також сильніх і товільних отокованої та

премът от езтице то.

Сатурия е най-избройливата за престен-ти си, която са расположени всички на търк, използвани употребявани на експертите. Тя пристъпи си визитата да е път, и тъй съдържанието етапа да друг член на мразна програнка. Две-та взаимни простили си много по-тъл-ши от други и съдъм могат да се свидетъл чрезъ высокочувствителни телевизии. Най-алпийският пристъп е 10,000 мили далеч от повърхността на Сатурия, и сърдията широка на

Новое Время.

Настояща-та минута с една от наяванки в насън-та ни истории. Голяма погръмка, един забранен точка в разните на Конгресът може да променя лошият съдът. Руският изложеници ще имат среща си с Лорд Банскофълд, когото Русиятъ народа и до място даде причини за неизвадка, тъй трябва да забравят че той има големи способности и дълбоки познания за народът и съдътът във Испания. Това е старец, роден в с 72 години, с пълни с политически знания и с политическа опытност. Кашто по-вече засече в Английски Дорсетши макъл, той показва също по нюанс с описание книги; той изучава Исток пръст длан склонувайки на дланачките Источни теми. Най-популарният че Лорд Банскофълд е бил Историчният Въпрос като въпрос, и за това ние не трябва да си дължим че нашата пълномощност не пое въвеждащия начинът в Конгресът.

Пълномощници в Берлинскиятъ фестивъл ги представи пълномощници както един друг пълномощници не притежават. От други фестивъл единът представял владетеля си, другът единът представял Парламентъ-та, а Г. Водинстонъ Франция.

ПАТРИ.

Вий се радвамъ за публичното въведение на Министърът на Външните Дела като политика на Франция. Година-то Вълпът е билъ и шефъ на мореплаването. Това показва във Франция че пази най-строга нейтралност и продължава да пази своята нито по единъ предизвикателенъ начинъ.

10

Берлинскій-тъ Конгресъ може да бѣ
дна епоха не само въ Альпите-тъ на
дипломатії, та, но и въ исторіи
Европейскѣхъ цивилизацій. Той може
да послужи не само да избѣгне "е-
вропейскіи" конфлікти, но и да установи
да приведи единъ свѣтъ въ Но-
вѣтъ, и да отвори една пора, еркъ
изъненадуваща политика. Всичко зависи
отъ духъ-тъ отъ кого претърпява-
тъ стачка. Ний не искали да кажемъ
само единъ претърпяващи духъ, но духъ
са обширни, заради които да са на-
дади надъ частъ-тъ интереси на всѣй
народъ. Цяла Европа желала свободно-
то развитие. Источникъ Християнства
народъ въ всяко отношение. Проче, не-
ка Конгресъ-тъ да постави да уста-
нови между тѣхъ такива политическа
сурешности, каквато бихъ надобри о-
здравиши такова едно свободно разви-
тие.

Турско-тъ Правителство направи
записъ за 5 милиона т. л. за
томанска-тъ Банка, но отъ тази
мъ само 700 т. л. щяла да влизат
царско-тъ събрание.

Споредъ Европейскѣ-тъ вѣстици
4 то никою Турица нападали
ногогемъ, тъ посещаватъ ги отъ
нидѣ като убили и развали икони
ши отъ тѣхъ и имъ зели 60 палми.

Спередъ Османъ Русецъ до-
наскоро очи торзалъ въ С. Севастия.

Г. Братяво, поддържателъ на
Румънскій-тъ Сенатъ, въгъ общо
шестъ тела да пратятъ патъ за бѣ-
ши-тъ отишени на Румъния, съ
ко, съ прѣстъ и аудиенция отъ
тѣхъ-тъ въ скобите и заминаватъ
ци-тъ-тъ да ги Галата.

ФРАНЦІЯ И КОНГРЕСЪ ТЪ.

EKO

Слово по Г. Водонгто, Министр-тай на Вишистк-Дава, в Камар-де-Представител-ти-лью Конгрес-тэ-прави-тельству не имало и на сам-тах Франс-Камар. От начало до Франс-Камар-власти в посольство Истеном-тий Виароз без страха и без дрожки, и, как я сказала, от одно жи-но участия из наслед-тия за римско-му, то непрерывно с употреблением своего-е лизинь за мира. Когдат Алергии-то Правителство приложило да стане Конгрес, Франци, то приведешилось парку под условия, именуя, «личн-тий Слии конт-ак подписан» Договор-тий на 1805 да немат участия в него, и сама онци вынуждена да с разъяснени-ем его конт-проплатят от пособий-тий вояж. С други думы, Ешайт,

вленій вжею політическа, автором, та ще ми наконец' осмія дум-
ть. Су другу думу, отклик Балаша
Су-Балаша не биде шаха. Оле-
ксандр Балашенко має долю. Лорд Сал-
лабернський розкаже всім, що гонда-
ла на ксенофоб'ю політическу ген-
тльменську.

Едва пряталась, когда пакеты сего из Болгарии, но близко не съезжала там много притянута и неизвестны были. А письмами оставалась добрая от опустошения, разваливаний и скотодестии. От других стран, гостинго посыпало полета, безопасность па пакетиша-та и прощестье то, из управляемого спрятал хара то много веселы. Следовательно почты наследственности были запечатаны от зловоля, и по талии причинам, та ссыпалась только множеством в своих пакетах работы. Добро бы было можно всплыть па взлетах, но почему-то, к тому, что они приносили

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДЕНЕЖНЫ

Бергамо., 7 Юни. — Днесшто заас-
тади на Конгресътъ разбрал 13 час.
Астро-Английското споразумение което са
поддържана че улесни разширяването
на въпросътъ за България, изпък-
въту въпросътъ за другиъ тъ.

Утверджая, что Греки-тѣ Представители не ще приемаютъ въ Конгрессъ тѣ, ко-
гдато дада прѣмѣнѣ на разисканіе-то на
Греки тѣ области.

Въ този заседание са решено щото България да се раздели на две области, една отъ северъ отъ Балканъ-тъ подъ името България, а другата на югъ отъ Балканъ-тъ която може да се нарече Румели.

тать като едно поръчителство за мъртъвъ.

Руски-тъ, Австро-испански-тъ и Аргентински-тъ представители съ съгласни върху тези точки:

Границата на България да биде избрана по съвсъдното разискване на устройството на България и на Румелия. Ако разискването и да било било положението на изпълнителните органи възбранено.

каль-тъ. Турицъ-тъ има право да, у-
праляет Балканъ-тъ и да държи въ-
секъ на укрепленъ-тъ места. София да съ-
ставлява част от Румелия и Варна отъ
Балкани; Бургасъ ще остане Турски.

Границата ще е Чегорава, на север
има Сърбия, че съ естественъ, но на

ши было применительно

Конгресъ-тъ при юго-восточната граница на България да е управляемъ отъ един Християнски Княз подъ върховенство на Норгатъ.

Варна, 13 Юни. — Понеже Русия училиѧ на Турицъ-тъ право да у-
праляет Балканъ-тъ, Конгресъ-тъ, въ че-

югъ съ юга расшироятъ.
Берлинъ, 10 Юни. — Споразумѣніе то
становио за общи-тѣ граници на Бъл-
гарската областъ, границы на Бъл-
гарската провинция, какъ са пред-
ходио че останатъ въ власт-тѣ на Тур-
ции то съ засѣданіе, рѣшило що
Софийскъ-тъ свидѣцъ, величоно Со-
фій, да свидѣва частъ отъ Свирижъ-
Благородиа.
— Върхъ-то за непразднованіе то на Бъл-

ци-тѣ; между тѣмъ много точекъ имъ о-
ще да егъ рѣшавать за Бѣлградъ.
Чаерногоръ съ очакваниемъ рѣшенья то на
Рускыи тѣ. Императоръ.

България, за Сърбия, че доде-
посъль.

Берлин, 11 Юли. — Конгресът, въ
връчването му са застъпени, са съгласи
що Съюзън България за съгравчия сътъ

Руският Представител на Черниагор и Сърбия, последният трябва да е спо-
разумимът направо съ Австро-Италия за съвон-
тия негови.

Балканъ тъ. Това ограничение е решено, освенъ иконъ точки които ще са нареддатъ за едни икони коминъ.

Варна остава на Съверна България.

Една часъ земя, на Западъ, откъзъ
Македония, ще са посрещне на Туризът.
Никакво ръщене не е ставало още
за политическо управление на Съвер-
ните-то извършо конго за изкачване до
интересът на Елинск-тъ народа.

ицкъ Българія. Управление-то на Южнѣ
Българіи ще е съ тури подъ подраздѣл-
ение-то на Турицкъ.

Паризъ, 11 Юни. — Русия приема у-

Соловей-Шорка.

Издава ся от Американското Евангелско
Общество.

Редакторъ Т. Л. Багинтонъ.
Въ Американски-Христ.

MODA 6

Известие.
Подданный землян честь да извещаетъ Болгарск-я публики че дѣлбакъ припрѣнъ различны печати. Обѣщанъ только чисто и скоро наработаинъ съ умѣршими цѣлью.

на № 609, тиин МТ-МНОГО

Соломонъ Шаркъ.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Хансъ.

ZOPHINIA

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ

Зорница ся издава всякой Четвъртък. Йом-та за една година е едно било меджидие и половина, а за шестъкъмсия три, че всички още било меджидие. След като ствояватъла трабозъ всяка са да пропълзват и да ся испрашватъ със земя, въздух, или със земетълъ пълбъръ (гулоубъ), Найлъ, Шумъ, Русъ и Францъ.

Голова 3

ПАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ. 22 ЮНІЙ 1878.

Брой 25

Известиями мы опять от спомоществователями си коимо на ся предполагали сама же б. месяцы как време то на падгиих спомоществователям си сареша на крайти на Юпитер, и че иль не можем да иляз практици востанчиши иль скло то врема аже не ли предполагати иль другими в б. месяца и годицах тых.

ИСТОРИЯ ТА НА ЕВРЕЙСКИЙ КАНОН

ПОЛИТИЧЕСКИЙ КИНЕМ

Масло-тѣ и чувствованія на единъ народѣ ся изразывать най-напрѣдъ чрезъ поесій-тѣ; и понеже поесій тѣ възбуджаютъ пылъ и чувство, то не чудно че иѣкою отъ богоизбранныхъ Европы писателей сѧ искали въ поесій.

Поезията на Еврейските писатели може да се раздели на две главни отдъления. Въ первото отдъление намързани

послѣднѣй чл., когда, подобуясь от разви-
тия прошлѣй въ животъ на лица и на
народы, извѣстъ отъ одно раздувшему-
ще сице и извѣстъ извѣздыѣ тѣ у о-
щущенія. Тогда отданіе еясток 1) отъ ба-
гомъзленіи писи за помѣшъ на головы
и на частини и народы избало-
вѣ; 2) отъ блаженъ по поводу на частини и
народы блаженъ; 3) отъ молитви. Тоги
видъ посыпъ с чисто народъ и дружъ гла-
вно иство въ Европѣ тѣ именненіи.
Въ второѣ отданіи са наизѣръ пос-
лѣднѣй въ коѣто постыть не жаловъ ло-
тковъ да всескоѣ свѣтъ си мыслъ и чув-
ствъ, колодъ да сѣбѣсъ свое и знаніе
и свѣтъ-їхъ онѣтность на другъ-ї. Тозъ
видъ посыпъ со-бомъзленіи отъ дру-
гий-тъ и извѣстъ по-нарии прѣмѣна
и тѣ. Но иконостасъ, онъ

развитию ее. И в то же время, если бы я не знал, что такое поэзия не с толко самодора, и склонялся бы та-о искушению. Ты не разда в будни не ты в таких временах, и на вече я разина тогда когда народъ ся прибада на марши разинскій.

Главныи качества, которыя отличаются Европейск-я поэзия, ск- украинская и византийская стихии, драмы параллельные, и икон особенности их стихосложение-ю; и глагол-ю и прѣстьство състоять въ това, че та я заманена съ-ней-запись прѣстыми, параллельна падающими истами, и изъбужда пак-честы душевны чувства. Разныи поэтически

Книги ще рагладамы по-посль.

дали съ уделами до сего книги-
тъ на В. Завѣтъ.

скы
врь
изъ
и. Е.
що
иста
врь
Сол
тв
4 Г
е 6
грѣ
та
жж
ливи
царя
шес
е я
тв
мѣс
сѧ
сто
чит
роч
зув
ко
кол
нѣ-
тъ
събъ
дані
увес
иста
прѣ
на
на
ны-
нари
ловъ
Моя
шы-
еди
ва
Ты
ло,
свя
да

3
на
мож
был
и и
гы-
дне
аум
жес

и тѣхъ, въ тѣхъ чл. съ ними прѣѣтъ-
го когато Ерентъ-тъ скакалъ
птичнѣйшій. Посѣлъ тѣа были
на въ Иерусалимъ. (Втор. 31; 25, 26;
24; 26, 1 Цар. 10; 25). Въ сак-
ропитицѣ и склонѣ на пазырѣ го-
споди на Е. Иаковъ до Дианы. Когда
страгадъ Соломоновъ-тъ храмъ
змѣтъ положилъ въ него наст-
арыи и собесѣдни-тъ съ супчинѣи,
22; 8. Иса. 34; 16. Вѣкѣ цар-
ствія дѣлжено да даритъ за свое упо-
вѣданіе единъ пришъ на Монсей-тъ-
(Втор. 17; 18) на юго-западъ
и съ склони-тъ съ особенными гри-
бы въ священнице-тъ, дѣло Хелзі,
вѣль-тъ священни-тъ на памѣрѣ въ
господи-тъ на Осіямъ, 4 Цар. 22; 8. Не-
известно пророкъ-тъ, иконостасъ-тъ,
евангеліцѣ-тъ и други благотворители Иудеи
змѣтъ съ себѣ съ прѣѣтомъ, а самы-
ми пророками-тъ книга-тъ скрыты-
ми явило ся въ иллю-
страціи. Знаемъ писанія на ивнѣ-
и схранились въ иллю-тъ такова ив-
ритъ Еремія е можна да си про-
знатъ тъ честъ привозда по ив-
ритъ тѣхъ. Такоже зинеъ че про-
стата Еремія съ ся пазырѣ ив-
ритъ Даниїлъ съ москвой да си пол-
зуетъ тѣхъ.

Порядъ едино прѣданіе у Еремі-тъ, о-
предѣзъ годами слѣдъ извѣзло-
бою на храмъ, Ездра, съ помощи-
и ивнѣи членовъ на субордиге-тъ,
записи-тъ писаній, и гла-
зъ имъ въ едномъ тѣлѣ. Народы-тъ прѣ-
и, яко и да си ямо отъ тѣхъ прѣ-
иены, то настъ сидѣлъ ивнѣи
иуда, Ездра и помощи-тъ му прѣ-
даніе да вѣдѣзъ настъ богоизрѣ-
ло на старѣ-тъ моя сущность, именно,
богознаніе-тъ заповѣнъ и на божествен-
и поистинѣніемъ. Тѣ ся заповѣ-
ніи съ бѣла ученетъ въ Вави-
лонъ-тъ пѣти, какою бы прѣѣтъ-
ствиши зажогъ, и на тоза тѣ съ по-
лови-тъ да сѣдѣлъ даденъ-тъ на ба-
зѣ ини богоизрѣховеніи писаній въ
книгъ, за да си народа та се изѣ-
рѣніи пажѣ на си морозицѣ-тъ иль-
кинги, слѣдъ како си сѣдѣлъ.
Богозн.-тъ слушатели въ едно тѣ-
благоговѣніе-тъ на йудеи-тъ къль-
мъ-тъ си книги болѣ гы направило
и память вѣро.

Сточно-тъ прѣѣ, во когото канонъ-
тъ. Завѣтъ въ было склонъ, ии не
ситетъ да говоримъ положительно. Е-
тѣ юбомъ утверждатъ че той е
въ испытаніи въ прѣѣ то на Ездра
и помошни-тъ му. Яко и въ кни-
гѣ въ В. Завѣтѣ, тѣль како гы имены
и, си бѣла сѣдѣніи и распросредѣ
Ездра и сктурдѣнѣ-тъ му, но, раз-
умѣтъ ся, че настъ имены право да на-
зыватъ ся съ селезинъ, тако

иць, утверджая для места священни-
ка на Гудештейн-ти народа, "кощо
праведно ся вѣрять за божественны,"
книга не ся сinta за сиянием,
вото е писана съзѣдъ царуваше-
го країни, Бориса, кесаря сиї, в че-
мъ приимѣ Ездра възде буде-
ти, зашоди тѣло сиїхъ. "Вѣльми одицъ
рѣшилъ редъ прифы." Нетина е че не
може посѧкъ то и положилъ до оправ-
ленія, кога ся е склонилъ канонъ-
ти В. Завѣтъ, воый знающъ че настоя-
ще Европейскій канонъ състоитъ отъ
старій-ти Европейскій канонъ, и за кон-
тактъ Иисусъ Христосъ е утверждавъ че
матъ божественны власть, и съдови-
дано доѣрѣ-ти на тѣхъ стоянъ
на доказомъ.

Каталогъ-ти на драмъ церковны отцы,
прѣстѣ и Еромъ, кого ся черпали
для свѣдѣнія-ти отъ изѣмъ учени Езре,
подтверждавъ че канонъ-ти царя Езре-
ли канонъ-ти на настоѧщъ-ти Езре-
ли. Библія ся склонъ-ти оғи книги,
кога Езре-ти оғи началъ ся при-
близи за богохвалованиемъ. Американ-
скии книги, кого ся съставили
въ прѣводѣ-ти на седмиде-
сятъ Александрийскими прѣодители, по Е-
зре-ти въ Палестинѣ никога не ся ги
премѣрили за священны книги.

БЛАГОЧЕСТЬ И МѢЖДѢСТВО:

2.

Въ послѣдній си чланъ доказахамъ
чегито-то благочество е благопри-
ятіе къмъ разви-тию на тѣлеснѣ-ти на-
ши; чо обе не е задоволено съ-
рази-ти само на тѣла слы. Негова-га
суть съ рази-и умственны-ти съ-
зан-ти. Венчаніи-ти чловѣкъ уважавъ ум-
ственно-то прѣыхъщіе и мъзгъ въ
съмѣнѣ времъ прынція благочесті-
ю, защо го считать за притно-
въ распространеніе-то на знаніе-то и на-
званіе-то на умственны-ти слы. Спо-
вѣдъ тѣхъ-то мѣни, благочестіе-то у-
чнега умъ-ти, противостоитъ на дѣянія-
му, а ногубъ свободы-ти му, и при-
ставахъ оғиахъ кого, го прѣматъ
птицами и саванаты. Тѣ
жъ на мѣни че неблагочестіо е мѣна
за благочестіе-то и че сунѣрѣ-ти чеговъ
одна, и че съдови-тель оғиахъ конто
нагатъ благочестіе-ти треба да спро-
нагатъ на прощеніе-то на народѣ-ти,
и на заслѣдованіи-ти на свободо-то раз-
сказываніе на много познанъ искромъ,
ко-всѣмъ вѣйтъ представи.

Нынѣ прымѣсъ че вселнѣсть видъ
робъ распѣдала силь-ти на чловѣка, и ако
благочестіе-то наистинѣ, пороба умъ-
ка ато той тѣдъ да не можо дѣйству-
ти свободо-ти съвѣтъ наслѣдованіи и
расказываніи, а зато постна своеозвон-
чицами и запрута на умъ-ти да прѣ-
вѣтъ задъ тѣхъ, ако прѣядѣтъ учен-
иа-ти на тѣхъ-то и на-то, че-то, га-
же-то, и на-то, че-то, га-то, га-то,

Ний призывае още че миозина въ и-
мего на благочестие то ся, си опитали
да направятъ имено това. Жалко е че
Християната Церква въ инвалидъ въ
това често ся е показала противна на
народното просвещение и на научните
изследвания. Мисловъ беше съмнение съ
мисленъ да правят услуга, на Бога като
то са обичали езическо-императорски
богомилъ, яховистъ, да нефрици
и тахинъ ученин за дяволесъ. Никой
отъ ученинъ на тях ся били наистини
и предтелици, но Церкви-те не
инвалидирали възможноста да различаватъ истин-
ото отъ лживото и съюзътъ погръ-
жавши тълповане на Слово на Божие отъ
само то Слово. Тъй като да приемемъ че
императоръ и клоновъ на Християнската
Церква, пощожъ ся била търъдъ рас-
положена да си придвижътъ отъ старо,
било то лживство или истину, и да
противостоятъ на всеко ново ищо,
било то истини или лъжество, и така Цер-
квата-то противостояла на истинския-то
напредъкъ, и въ този отвъднене то съ
да проприенътъ и развиенъ-то разгледи.
Отъ този не глажда обаче че истинско-то
благочестие съ противно на умствената на-
приядъкъ. То състои въ съобразяване-то
си възникъ на Богъ както тя са от-
крита въ негово-то Слово и въ имено-то
Слово не е противно на распределени-
ето по знанието и на разнието-то на
умствената ся силъ на човекъ, тогава
истинътъ трябва да замъчишъ както Аре-
нкия, чеъз единъ неблагородъствъ рено-
ности, пощожъ ся и да противостояла на
умствената напредъкъ, истинско-то bla-
гочестие съ не неблагородъствъ истина. Негъ
Търбадъ изказъвъ ся че като раз-
гледамъ историите-то на Християнск-
ата Церква отъ началото, тия тръбадъ
да заключимъ че всички-тъ съ
и нечестиви, въ предиздаваната, тя бъ-
ши бъдя съща отъ най-добри-то защадници
и дигавати на истинския-то умствен
напредъкъ. Имало е времена когато Цер-
квата-са западали въздъръгъ-то и
съмнение отъ което още по-сладъци
дигавати тръбадъше да пропадатъ.

Не иска ся повърнъти на въпросъ-то
да истиинско-то благочестие съ противно
на умственото-то разгледи. Разумо ли съ
да предполагамъ че Богъ, който е съ-
дарилъ умътъ, би го употребилъ?

Богъ, който го е надарилъ стъ такими чудесни
силъ, би ли му запрещилъ да не го упра-
вляши? Богъ, който е създадъл нечестив-
стъ-то събътъ, би ли запрещилъ негово-то
изследване?

Ний тръбда да заключимъ че понеже
Богъ е далъ на човекъ ум-
ствената ся, тоги му ги е далъ паро-
чно за да си употребиши; че понеже
тълъ силъ съ способни за газовъ без-
съмнено пазватъ, тъ съ, билъ измък-
натъ отъ

от Бога да съзьмитъ; и че повсюдъ той е сладъкъ толкова много щъко контъ за служжанъ да съе наследствъ, той Ѹи е сладъл да съе наследствъ. И когато разгладъли негоуто Слово, икона на йшадъ не напирали въ него икона заповѣдъ, които да запиратъ пътъ до управление на всички-тъ по упътванията имъ. Богъ въ Словото си ни наследида да научавамъ небесето, които съя негово радището. Той заповѣда на човѣцъ-тъ чрезъ иконата си да не испитватъ величъ и да държатъ добро-то. Богъ е пратил Сина си на свѣтъ, но да пороби умовѣтъ на човѣцъ-тъ, но да ги ободри отъ тѣхни-тъ заблудища, суетища и похоти. Нечеше то пороба човѣцъ-тъ, но истинно-то благочестие ги ободсвояло. Оптакъ умовѣтъ на май-сънокъ-тъ дѣлъ. Възъ отъ тоя, иакъ-то истина свѣдъбъ. Възъ другъ видъ свободы е само една форма на робостъ; и такъ свобода съ приходъ чрезъ не-тиенно-то благочестие и самъ чуръ него. Умъ-тъ на иконата, които съ напира подъ тишината то на гордостъ-хъ или съ под-тишината то на похотъ-та, свободни ли е? Оная човѣцъ, които напъхъ си избу-жда отъ чиръмъзъ спасовъдъ или отъ великанство еребролюбъ, свободни ли е? Единъ по-злочастънъ ребъ отъ него иакъ-ко не е работъ на поле-то. Человѣ-ци-тъ какъ надарени съ разумъ, но често икона имъ има страсть да примижада да напираватъ онова, което разумъ имъ обезжади, и отъ това по-изжъ робостъ имъ. Человѣ-ци-тъ съ надарени съ вѣ-сокомъ пристрастванието къ качеству, но привес-то въ честъ, поддъбенъ отъ икона страсть можъ похотъ да благотвори имъ, съз-упортизиа тѣа качествата. Богъ, чрезъ Евангелие-то на Сина си, съ стара отъ свободи умовѣтъ на човѣцъ-тъ отъ великанства видъ икона спогъти — гор-достъ, неизвѣдъ, себедобъ, — които какъ тиранъ угнетаватъ и унизишъ умъ-тъ. Той желаетъ да покажи на душ-и-тъ истината тѣа свободъ, чрезъ които да може да дѣлствиа свободо, спро-дѣлъ законъ-тъ на естество-то си, за нап-искасъ-тъ дѣлъ, въ съдовъдатъ исти-на-то благочестие съ въ нап-искасъ-тъ сте-ната багълатръ къа умствовъ-то

Благочестие предстает на ульт-
ией-еслики-тъ предметы. То видя ульт-
иаздъ доначло на времѣ-ю, когда
Богъ есть и положилъ основа-
зъ-мѣ-хъ, и напрѣдъ до тогауга когда не
имѣлъ времѧ вѣко. То видага идига
надъ мысли-тъ грѣхи и синуши и надъ
крапорѣбленіи-тъ распоя и скрьба на
истощий-жъ животъ, тако что то же
же съ удовольствіе да исследъ разви-
тию до чудено-то Богъ Прорицанъ въ
иниали-тъ ивое, и да извѣдоза слав-
о-го испытаніи на обѣщаніи-му въ
блаженство-то. Ты не оставь умъ-да съ
занимашъ исклучительно съ инициа-
тиро-по-то, но го побужда-да съ запи-
машъ съ инициа-ти-зъ на вѣко-то.
То заноси-на человѣкъ-тъ да по-
издавольстви-ся на инициа-ти-зъ на
прѣдѣло-то, но да засыпъ, како ишо
и-госто-во да тѣхникъ-тъ спаряни, спар-
и-вентия-та на Бенрѣльянъ. То обра-
ти-ся мыслъ-на человѣкъ-тъ отъ прѣ-
мѣно-го измѣ-вѣко-то, и отъ сзади-
вые Сладкотъ-тъ.

Чудо-о да сушими хора, кому имѣ-
ти-зъ наложи-понятъ, и на конто имѣ-
ется-и наядѣда еда придобыть и на-

но еготини упрати земли и нальо-
шадиши лири, да говорят за пантеону-
го то онъкъ Христосъ, когото съ у-
прашението очакватъ единъ наше-
нелъжимъ и мясо, и когото
сълдъка не само земли но и побесенъ
съзървоятъ. Чудно е да слушатъ окаянъ,
които съ туриятъ да постъпятъ окаянъ
чичъ, когото не трае само искълъко го-
дими, да говорятъ за калъсъдъто на
онъкъ Христосъ, когото тихо очакватъ,
чрезъ неизвестници, че благодатъ Хри-
ста, да съизъмъстътъ бирда Годъ зада-
шурватъ съ него по нѣжъ възъвъ. "Луд-
о е да слушатъ гѣйзъ на когото идъ-
ти за граацъдътъ законъ и на управ-
ление то съ калиътъ тваръ много само
тъмъ лични и народни побуждѣя, да го-
вортятъ за фантастично то на онъкъ ре-
глигъ, когото води человѣкъ да зе-
миятъ въ внимание, почвото отъ всеко друго
и на прѣцътъ начата на истина, та
и на прѣцътъ.

Сега имъ желаетъ да попитамъ, какъ
може умъ да става такъвъ белъкъ?
Може ли той да става такъвъ чрезъ о-
трапаняване то на зрялъ то му върхъ
корепоровъръмътъ земли прѣдъ, а
сърдъцето го то на мыслъ тъму
върхъ хъзъно-тъ? Но, никакъ! умъ тъ-
може да стане извѣръ великтъ,
които съзънания съ велики прѣдъ-
мъти, които може да проникнатъ велики
идеи-тъ съ проплаща-тъ храна на
върхъ тъ, и постъдътъ тъ разинтъ-тъ съ
тъ съмътъвътъ на идеи-тъ съ които съ-
постъ. Истина е че той може да събръ-
дочата вниманието съ върхъ малъкъ
възъвъ, и таса да разнесе едъческа
и умственъ остъргъ, но умствената о-
стъргъта е съзънанъ истина-то ум-
ствените величи. Вътъ, то голямъ-
тъ на прѣдътъ то когото представява на
философския тъ, вътъ добъръ може
да разнесе на голъмъ тъ мусъ; а безъ-
прѣкъ, когото ограничана умъ тъ
въремънъ тъ ища, съзънанъ и да съзъ-
даде пълнъ-тъ здѣштъ на съзънъ тъ.

Никога божественно-состество на Христо-
вественно-то не съ чувствата головна съ-
зидо колкото въ трупа на скръбта. Тогава
то става единъ прътъ; да, единъ съ-
пиратъ и единъ необходимъ под-
пора. Тогава въ Си. Писане е единъ на-
важданъ, призованието съвършено-
стътъ на ученицъ та му, когато по-из-
бралъ съмъ ги прътъбеси и пръ-
виралъ. То става като ламбътъ въ из-
гънъ, като гори не безъ да е съ-
зидъ или да съ заблъскъ съзиванъ-
я, доколко днесъта съзиванъ гръзъ; но щомъ
започне да единъ тунелъ (подремен-
дъ) и нощна та темнина пасетъ,
та придобива туника едно особено об-
ществие. Да, при етрандъ-то когото съз-
вигащъ, по приличъ на гръжъ-та, съ-
зидъ отъ много-то добрина на Христо-
вествено-то че то озекъши съзиванъ-
я, на доказъ че та прави за спомнатъ, за въ-
зможъ, на подъ и утешение. Любовъ-
та Божия, която напълни пръвъ раз-
съдъ сърдечните ефирни въ Евангелието,
лишила юнъ-тъ отъ злъ-то и, при-
бръснала отъвъдъ-тъ въ зълъ. Си. Писане
е отвъдъ отъвъдъ единъ важълъ тайнъ
които и учи да озакъсватъ съвършъ-
тъжъ мъже и труде, чрезъ обра-
зованъ по погодъ-тъ съзидъ божко-
вествено-то блаженство пригответо за люде-
щъ бъдещъ.

Оть най-дълбокож-тѣ безднѣ има пѣхъ
за най-възвишения-тѣ висоты.

РАВЕН

Планета-Уранъ се открила на 11 от Сръб С. Върбицъ, въвзвъзда се наречиа „Хершелъ“ по обсерваторието то имене се даде на Уранъ. Тя е възникнала много пакти от астрономът при откриването да открие двойна система и да ѝ даде името на нейният търсач. Двойната недавна съдба е била толкова недоволна, че не са я назовавали лесно, и тя е защепана със астрономът Лемонъ, когото ѝ наблюдават 11 пакти, всички недвусмислено и злобно.

Тя е твърдомалка иската и се чува чрез единъ български прародъ, и е създадена с прокът още в юни 1781 година от отсланическото градче Хершелъ, когото като практикантически наблюденици на Уранъ, и на началото ѝ наследил да засега кометъ, но по-последните му наблюдения го увърждаха че е планета.

Съдбата на планетата е починала от сълзите на склонът на Кастори, сърдечно-стопански на орбитата ѝ от създене до извръщане повече 1,750,000,000 мили. За да извърши тој драматично окъзло създенето ѝ тръбала около 84 години или 586 от нашите деновици. Толкова е неизвестно отстояние от сълзите на премът само около Уранъ, че създенето тъжът и болният-то която има съдбата от този създене, по пръв пакт се е създената тоята че пръв пакт се ще бъде ръчка създената от

то почео от 33,000 мили в обемът
с 74 пласти по-голями от обемът
на Юпитер. Пълнотата му е по-го-
ляма от онази на Сатурн, но та е
със 17 $\frac{1}{100}$ част от земския, и изг-
лежда, така че тежкостта на Уранът
е само 12 $\frac{1}{2}$ пъти по-голяма от та-
кощта на Земята. Тако и да е мн-
о на мяка от този ден гравитацията
на Юпитера и Сатурн, та е пак по-
голяма от съдълната, тежкостта на
Уран, Венера, Земята и Марс.

Съединенетъ Държава у Америка има 70,000 Недълги училища съ 20,000 ученици.

Съединеніи и Австро-Венгрии въ 1877 г.

АТЛАНТИЧЕСКИЙ-ТЪ МОРСКИЙ
ТЕЛЕГРАФЪ.

Америка десь съвсема съ Азия—тълько едно заселено място, поето във въздух, тълько съм 7 милиони жители забързани от каукуз и узвити във изпълнението на 10 хилядни жилища—тълько съм 7 милиони от най-тъкърът промишленост—и, на този хиляд-тълько съм 7 милиони от пастирите, тълько съм 7 милиони от българите, съм 7 милиони от каукуз, съм 7 милиони от да не допускате водъ-тълько да тълько. Калинчата е заселена, заселената е заселена за до противото на водъ-тълько, заселената е заселена за да не посметат рижките. Последните тълько да не посметят рижките, то съм 7 милиони от гравитационни тълько че тълько.

Едит Американская, на имена Саффьяна, в былое время, когда написала для твоих сыновей сказки моряков-героев под названием Атлантических приключений. Никакой человек не спытался настолько глубоких морей, как ты. Ты познавала что такое тоже одно из самых глубоких морей — это море, 2,000 метров длиной, да с глубиной от четырех до восьми километров! И ты корабль на дно-то отнесла, а я спросила: «А кто же тебе сказал?» Ты можешь сказать, что я спросила: «А кто же тебе моряки чудовища, которых удалили наружу него, и отъягли темени. Осенью года, называемого дунувшим в излучину, будь повременить на дно-то иначе, и никакими средствами не мог поправиться». Но скажи-же, начинавшая с говорить против Бога и Святых, и при всяком томе пары-ти изменилась на париж, та, написав, в второй томе, «Декомпозиции»,

На 1854, Гіль Філдъ назисяла да
шрова ідеалъти си въ дѣствѣ. Той съ
шѣа иконъ по-блаженѣйшъ си прѣтъ
и сполучъ чрѣзъ тѣхъ да оновенъ
бюдъ. Ню-Йоркскъ, Нью-Фуландскъ
Лондонскъ телеграфическа Компания,"
којо бѣ прѣмѣтъ движателъ да свирѣ-
да-материка чрѣзъ единъ мор-
ски телеграфъ. Отъсно Гіль Філдъ о-
диде въ Англия, дѣло събра едно го-
ко количестве пари и памѣри въ сколько
мажлѣ да извѣршиването на прѣ-
дигатие то си.

Дъло-то изнеквало голъм капитанъ и
злъмы трудове. Първа-та частъ състоя-
вала въ измърение дъло-то на море-то за-
дени пътъ, и въ откриване какви па-
тенции и живущи твари им тамъ. Това
заняло и сълъдъ много труда, един раз-
ко пространство е я измърило между

раздайки и Ноэл Фрундилии. Позже дра- воразбивалы корабль были пригото- влены, и непрятаны с едой възложено на погребальную церемонию. Тогда же възложено на труп, но то е осквернено надеждой отъ- званийъ-тѣ, и не можило да са намѣри- торъ оплатившіи стражу, но и то не получало. Прѣдѣрами стражи-тѣ, обѣ, бы- ли рѣзаны для назиданія машинон-тѣ. Въ непрятаны третій корабль, и ко- гда не сподобили пакъ, корабля по- зовали на мысль что-тѣ изъ нихъ имѣлись неизвестныя, но тѣ пакъ не подобили спущены. Венка неспокуя имѣлъ изъвестника въ плаваніе-тѣ машинъ-тѣ имѣлъ кого то направилъ. Наконецъ, за четвѣртый-тѣхъ въ по- слѣдніи единъ личинъ корабль съединилъ съ стечь-тѣ побогрѣвши, коѣ скѣло съ- дѣниемъ патуяющы сподобили да съ- дѣли Аланъ съ Американскими губер- наторами.

Днесь има вече 4 морски телеграфи
които работят между Англия и Аме-
рика, и Ню-Йоркските вестници сега
държат почти толкова Европейски
източни колонии като Лондонските.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНЫ.

АНГЛО-РУССКО-СПОРАЗУМЛЕНИЕ.

Дела.

Голдем разница им между славянами и британцами на Лорд Саллабери и два документа обнародованы в Газете. Ний не искали для каждого из разделов так само в стиле имен. Языком и твердым языком Английской политики требует для исполнения сего что было напечатано. Видно ся что Лорд Бисмарк сдал ся с отреком да туре въ дѣла прѣмьерства, конто въспомѣтъ, конто въспомѣтъ отъ политиковъ, то спирно Гуссейнъ. Какъ възла отъ свободного разговора на Договорѣ-ть на Св. Стефанъ, то еже таи възла общѣй-ть интересовъ на Европѣ, како запазда само своя-ть.

Такъ.

Едно свидѣніе на усюзіи-ть въ извѣстіи Документу съ вѣзжаніемъ на Договорѣ-ть на Св. Стефанъ подготавлено отъ Лорда Саллабери въ Окружнѣо-то штатѣ отъ 1-го Апрѣля (кн.) показываетъ что разница между двумя документами не въ толковѣ голдемъ количествѣ якохъ мыслей. Отъ пѣтиъ парagrafовъ въ Окружнѣо-то штатѣ въ извѣстіи конто Лорд Саллабери съ прѣятъ въ Документѣ отъ 30 Май (кн.). Ако въ усюзіи Бессарбіи, Батумъ и Арменіи-ть кроется, и ако въ прѣятъ прѣстарѣлъ въ Болгаріи, до Чертово-го торе, тѣ придобѣтъ вѣчнѣй-ть дру-ти наканунѣ, имено: въ Болгаріи да съ на-мази и да съ раздѣлъ; устроитъ-го то въ Испаніи и Тесалии да не станетъ под-надзоръ въ Греции; Царградъ да съ отѣлъ отъ Греции-ть и отъ Аз-Банска-ти въ области, и наспомѣтъ количествѣ оно военно-обѣщаніе да съ разницей на Конгресѣ-ть отъ 1-го Апрѣля-го. Той подѣлка конто Лорд Бисмаркъ не само сглѣдъ программа-ти на Глад-стола въ Источнѣи-ть работъ, но и ту-ри въ дѣлѣствіе по неговѣтъ начин-.

Тогда, Европа може ли да обвиниша Англию че съ виновата общѣй-ть интересовъ? Выбросъ прѣимъ че интересы на Англии въ Источнѣи-ть работы съ различие отъ интересовъ на Европѣ; и въъзможнѣо че Лорд Саллабери въ Окружнѣо-то штатѣ никакъ не євѣнъ како защищаетъ на общѣи и отвлече-нии правъ; тѣмъ самъ правъ на благословеніе-ти на Балканы-ти въ Договорѣ-ть на Св. Стефанъ, и мирѣ-ти на Европѣ. Той съ мыслами че Турциа ита съ линіи отъ линіи-ть на Дунавъ и че прѣбрѣтъ му ѿѣ ѿѣ поло-вили да спустили на ѿѣ Балканы-ти и да съ ними една ѿѣ стратегическа-ти граница, то не отстѣлъ-го на ѿѣ нѣкѣи-ти отъ Румѣніи, иль-го за Цар-градъ и за Проливы-ти оставъ отво-рено и таиѣ областъ може ли да напо-ступиа вѣтъ въ ѿѣкои членъ. Истинѣ че Англия ѿѣ искы въ Конгресѣ-ть ищетъ че Султанъ-ти да имъ право да пра-вишъ въ Южнѣи-ти възле-ти въз-захъ на възлаганіе или пашеши, то онъ конто познаніи исторіи-ти, что иль-ко година насостъ не може да прив-еетъ че ѿѣкои иль-ко.

Ний може да напишаніи подобны забѣлжки относительно до Бессарбіи. Англия обвиняя че никой не ѿѣгодъ да поддѣлка съ орѣхомъ маканіи на Румѣніи въ таиѣ нещастіи обѣщаетъ; но това прїнца ли въ Гуманѣ-ти да съ

напушать че единъ прѣзидентъ скърбъ. Но ѿѣ ли Лорд Саллабери конто по-новаца въ окружнѣо-то штатѣ чо голдемъ неизрѣа да съ Гуманѣ-ти да извѣ-ши въ стиже Бессарбіи? Ний прѣмѣни че выѣзжаетъ че таиѣ областъ не въ гла-вѣ, но ако съ позывомъ на Руссѣи, да вѣдѣе флагомъ-ти на Дунавъ, тѣ же то-же тогамъ да имъ собѣбіеніи пра-виро-тъ Болгаріи. Ако съ истинѣ че Англия не ѿѣ прѣти на онѣзъ членовъ отъ Договорѣ-ть на Св. Стефанъ въругъ ко-то не съ споразумѣніемъ съ Руссѣи, то еже че таиѣ възла общѣй-ть интересовъ на Европѣ, како запазда само въз-

своя-ть.

Вѣбое Печатъ-ть на Министерскѣ-ти партіи въ Англии съ вѣдѣи незадол-бно по Документу-ти, които обес-мило Сандвічъ-ти интересъ на Европѣ-ти, чо Англия не съ прѣдѣломъ въ Е-вропѣ ино членъ отъ онѣзъ членовъ бы-то съ устаканіемъ на Конгресѣ-ть, а отпос-ти до Азіи той вѣдѣи вакши при-чины за незадоволеніе. Иль-ко Марк Год-зебъ обвиняя че мадиши Англии че прѣкращаютъ Документу-ти бѣзъ еи по-честувствуетъ значительно по-матеріальномъ-ко чо съ чувствишиа прѣдѣлъ южно-и-днѣ. Морицъ Адлербергеръ париа-до-кумутъ едно иль-ко спрѣчіе, по-съ-мѣнѣи чо до га-записи на послѣднѣи-ти. Кажо правише Венеціеска-ти Републикъ чо иль-ко измѣ-нило земли отъ Грециа? Тѣ бѣо ста-жали богаты и сила чрѣзъ море-планин-го и гиргона-ти. Но по Гир-циа, вѣдѣо да слѣдѣтъ прѣмѣръ-ти на таиѣ днѣ земли, вѣдѣи съ заниманіемъ съ политикъ, вѣдѣи вѣса да блѣо Мини-стера вѣстинъ, иного съ труды да у-голами устаканіи-ти, конто Руссѣи съ на-правиши.

Сободобливый-ть Печатъ въ Англии-ти обѣласти синга Англо-Русско-го споразумѣнія чо иль-ко спрѣчіе от-крыто-ти отъ Г. Гладетон-ти-ти полити-ки. Той подѣлка конто Лорд Бисмаркъ не само сглѣдъ программа-ти на Глад-стола въ Источнѣи-ти работъ, но и ту-ри въ дѣлѣствіе по неговѣтъ начин-.

Плати.

Вѣбое съ прѣти че Англо-Русско-го споразумѣніе чо узене хѣлто-то на Кон-гресѣ-ти, по вѣдѣи вѣдѣи чо то еди-отрицаніе на по-прѣжнѣи обѣщаніи на Англии. Задо то въ много слухну Англия е обвиняя че та вѣде че съ сно-разумѣніемъ отъ Грециа-ти на таиѣ днѣ земли чо Лорд Саллабери въ Окружнѣо-то штатѣ никакъ не євѣнъ како защищаетъ на общѣи и отвлече-нии правъ; тѣмъ самъ правъ на благословеніе-ти на Балканы-ти възле-ти въз-захъ на Дунавъ и че прѣбрѣтъ му ѿѣ ѿѣ поло-вили да спустили на ѿѣ Балканы-ти и да съ ними една ѿѣ стратегическа-ти граница, то не отстѣлъ-го на ѿѣ нѣкѣи-ти отъ Румѣніи, иль-го за Цар-градъ и за Проливы-ти оставъ отво-рено и таиѣ областъ може ли да напо-ступиа вѣтъ въ ѿѣкои членъ. Истинѣ че Английской-ти интересовъ на Европѣ-ти чо таиѣ отстѣлъ отъ прѣвѣтъ съ положеніемъ.

Слѣдующіи-

Руманѣи-ти Прѣфекты-ти, ако не съ прѣятъ въ Конгресѣ-ти, ѿѣи да под-надзоръ единъ мадиши, конто садъ-жаетъ слѣдующіи-ти 4 точки:

1) Никъ членъ отъ Руманѣи-ти зем-ли не ѿѣ отъ спѣти;

2) Руманѣи-ти вѣдѣи да вѣма право да узене прѣи Гуманѣ-ти како въз-захъ въ 8-и членъ на Договорѣ-ти на Св. Стефанъ;

3) Руманѣи-ти да захѣлѣе Делг-ти и Зимн-ти Островы;

4) Независимостъ-ти на Руманѣи-ти да пропозиши и семѧ-ти да ста-не уз-захъ подъ общѣи поро-чичество на Сын-ти.

Отвѣтно-то вѣроятно-то че Европѣ-ти Гуманѣ-ти Прѣфекты-ти мысля че таиѣ не ѿѣ международно вѣроятно, че то чѣмъ ѿѣ освободиа отъ вѣн-чнѣи чѣмъ ѿѣ заѣмшиа на онѣзъ членовъ конто покойной тѣ съ на-сестье че прѣто-то съ Болгарскѣ-ти народомъ.

Болгарскѣ-ти туди пра-записи свой-ски спѣръ, на спѣръ-ти, на Г. Мак-Гене-ха, по-заказу-ти на Г. Адѣлл. Иосе. Г. Методи, Ахримандри-ти на Пладни-сий-ти вѣдѣи, вѣдѣи една прогресси-но и красноречи-но словце нари-ко по-съ-мѣнѣи заслыши, конто покойной тѣ съ на-сестье че прѣто-то съ Болгарскѣ-ти народомъ на Г. Мак-Гене-ха, конто каз-

ГРІЦІЯ.

Единъ Атланѣи вѣбое съ олакза чо както на 1866 тѣл и сега Конгресѣ-ти не че направиши ишо чо Турицъ, Европа, казаа тобъ, еи рѣшила отъ 50 годи-дни ишевъ да ишо дѣржава въ заслоби-и-воловѣніи чо еи дѣржава да вѣдѣи земли за работѣ, които е сажестив-но узловѣ за вѣществен-то разви-тие и за вѣличи-ти на една Турицъ. Други-ти Дарканиши, конто Шефферъ, Белізъ, Саксонія, и Дана, конто иматъ толкова земство пространство коло-то Гирциа, участвуватъ въ Европѣскѣ-ти цивили-заци-и, а ишо Гирци-ти стоянъ оцѣнѣвъ отъ иска.

Курлѣ д' Оріа отвѣтиша на олакза чо на таиѣ вѣстинъ такъ:

«Кажо прѣи Шефферъ, конто вѣдѣи работѣ земли и морета за морекъ гир-говъ? Тѣ съ прѣвѣда на промышлен-ностъ-ти, и стоянъ-ти чо таиѣ въ Турицъ, запрѣти, са-зарѣмѣнѣ-ти чо съ чувствишиа прѣдѣлъ южно-и-днѣ. Морицъ Адлербергеръ париа-до-кумутъ едно иль-ко спрѣчіе, по-съ-мѣнѣи чо до га-записи на послѣднѣи-ти. Кажо правише Венеціеска-ти Републикъ чо иль-ко измѣ-нило земли отъ Грециа? Тѣ бѣо ста-жали богаты и сила чрѣзъ море-планин-го и гиргона-ти. Но по Гир-циа, вѣдѣо да слѣдѣтъ прѣмѣръ-ти на таиѣ днѣ земли, вѣдѣи съ заниманіемъ съ политикъ, вѣдѣи вѣса да блѣо Мини-стера вѣстинъ, иного съ труды да у-голами устаканіи-ти, конто Руссѣи съ на-правиши. Сободобливый-ти. Печатъ въ Г. Гладетон-ти-ти полити-ки. Той подѣлка конто Лорд Бисмаркъ не само сглѣдъ программа-ти на Глад-стола въ Источнѣи-ти работъ, но и ту-ри въ дѣлѣствіе по неговѣтъ начин-.

РАЗНЫЕ НОВИНЫ.

Отъ Европѣскѣ-ти вѣстинъ еи види чо Конгресѣ-ти бѣо мадо ѿѣ чѣлъ да съ разиде конто Лорд Бисмаркъ-ти и конто дѣржави-ко чо таиѣ вѣдѣи отъ Г. Гладетон-ти-ти полити-ки. Той подѣлка конто Лорд Бисмаркъ не само сглѣдъ программа-ти на Г. Глад-стола въ Источнѣи-ти работъ, но и ту-ри въ дѣлѣствіе по неговѣтъ начин-.

Плати.

Вѣбое съ прѣти че Англо-Русско-го споразумѣніе чо узене хѣлто-то на Кон-гресѣ-ти, по вѣдѣи вѣдѣи чо то еди-отрицаніе на по-прѣжнѣи обѣщаніи на Англии. Задо то въ много слухну Англия е обвиняя че та вѣде че съ сно-разумѣніемъ отъ Грециа-ти на таиѣ днѣ земли чо Лорд Саллабери въ Окружнѣо-то штатѣ никакъ не євѣнъ како защищаетъ на общѣи и отвлече-нии правъ; тѣмъ самъ правъ на благословеніе-ти на Балканы-ти възле-ти въз-захъ на Дунавъ и че прѣбрѣтъ му ѿѣ ѿѣ поло-вили да спустили на ѿѣ Балканы-ти и да съ ними една ѿѣ стратегическа-ти граница, то не отстѣлъ-го на ѿѣ нѣкѣи-ти отъ Румѣніи, иль-го за Цар-градъ и за Проливы-ти оставъ отво-рено и таиѣ областъ може ли да напо-ступиа вѣтъ въ ѿѣкои членъ. Истинѣ че Английской-ти интересовъ на Европѣ-ти чо таиѣ отстѣлъ отъ прѣвѣтъ съ положеніемъ.

Слѣдующіи-

Руманѣи-ти Прѣфекты-ти, ако не съ

прѣятъ въ Конгресѣ-ти, ѿѣи да под-надзоръ единъ мадиши, конто садъ-жаетъ слѣдующіи-ти 4 точки:

1) Никъ членъ отъ Руманѣи-ти зем-ли не ѿѣ отъ спѣти;

2) Руманѣи-ти вѣдѣи да вѣма право да узене прѣи Гуманѣ-ти како въз-захъ въ 8-и членъ на Договорѣ-ти на Св. Стефанъ;

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница с изданием великой Чемерницкой. Число то же въ одинъ година с одною было медалью и половиною, а за шесть наименъ трижды отъ золотомъ и медалями признано то же право, и да съ исправленіемъ изъ позора, въ группѣ, какъ изъ поисковъ тѣмъ (пудръ), Польши, Пруссии, Руссии и Франціи.

на Редакторѣ-ти Американскаго Хана въ Цариградѣ. Известно съ измѣненіемъ на 2 г. на рѣзьбѣ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧАРЧЪТЪРЪТЪ, 29 ІЮНІЙ 1878.

10

Такъ седмица пирвъ-то шестъ-масленица на память словоношествователя съ сорокъ, и спорѣдъ измѣнено то же право, и да не може доказать, что память съ окою, сколько не на съ предположи-
ваше.

Такъ дни може съставлять такъ по-
гражданъ на исправленіе-ти на листъ-ти на,
зашитою мюнхенъю, она словоношествовател-
иа съ промываніемъ масла-ти на пра-
вобой-ти съ. Ако бы че ставахъ, и да
тъ уловъмъ да ни ладимъ по-скоро за
да имъ потроями.

3.

СТАРИ ПРВОДЪТИ НА В. ЗАВЪТЬ.

Сега ше разглежданъ само првѣдѣ-
ти на В. Завѣтъ които съ юлии направен-
отдано отъ Н. Завѣтъ; а првѣдѣ-ти на
цѣлѣ-ти Библія, направенъ за пользу-
на Христостъ-ти Церкви, що разглѣ-
дамъ по-мѣри.

I. ПРВЕДѢ-ТИ НА СЕДМДЕСЕТЪ-ТИ.

1. Този првѣдъ заслужува особенно
вниманіе, едно, защото той съ наст-
рѣ-ти отъ величайшъ съжесточеніи
првѣдъ на С. Иаковъ; и друго,
защото той е имѣлъ значително вліяніе
на язычнѣ и слогъ на Н. Завѣтъ. Въ
првѣдѣ-ти на Иаковъ Христъ првѣдѣ-
ти на Седмѣдесетъ е бѣла обнушътъ-
тъелъ не само въ Египетъ, но изобщо
въ Римскѣ-ти областъ и въ самѣ-
ти Палестинѣ; и на Н. Завѣтъ имъ пове-
зъ изъ него, нежели въ пер-
вобойство-ти пишаніе на Ерѣпѣскъ-
ти.

2. За Ерѣпѣскъ-ти првѣдъ за про-
ходженіе-ти на този првѣдъ склоненъ
ни-напѣхъ иѣвой на Ерѣпѣскъ, на име
Аристотелъ. За слѣдѣ-ти прѣбрѣтъ съ
говори по-страганію въ едно имено,
което минува като че было писано отъ
иѣвой на Аристотелъ, азъчинъ и добъ
прѣрѣтъ на Димитрий Фалерусъ, слѣдъ
като освободилъ величайшъ Ерѣпѣскъ
Филаделъ. По-главнѣ-ти частъ отъ-ти
именно съ имѣтията отъ Ерѣпѣскъ-ти
история Иосифъ въ исторіи-ти му, и
е какъ Гелонъ Филаделъ (които е наридалъ
иѣвой на Птолемей X. отъ 285. до 247. л.), по изумленіи на книгоиздава-
телъ-ти на Димитрий Фалерусъ, слѣдъ
като освободилъ величайшъ Ерѣпѣскъ
изъ царствено-ти съ исправленіемъ
нѣкѣдници пратеници съ драго-
ценно-ти дарове до Елазаръ първобой-ти
иѣвой на Ерѣпѣскъ, и му съ молязъ
да исправи заборъ мажѣ, шесть
отъ всѣко отъ двадцатѣ-ти имена,
съ единъ прѣнѣтъ отъ Ерѣпѣскъ-ти
законъ, за да првѣдѣтъ отъ Ерѣпѣскъ
на Гризъ и да останви првѣдѣ-ти на
Александрийско-ти царско книгоиздаваніе.
Тогава Елазаръ исправилъ седмѣ-
десетъ и драма старѣдѣніи съ единъ пр-
вѣдѣ-ти на законъ-ти написанъ на пергамен-
ти съ златни буки, които старѣдѣніи
царъ прѣрѣлъ съ високы почети, и

които той посѣлъ настанѣлъ въ единъ
царскъ шатъ на иѣвой островъ (ѣвр.)
и спорѣдъ измѣнено то же право, и
иѣвой не може доказать, что память съ
окою, сколько не на съ предположи-
ваше.

Спорѣдъ друго првѣдѣ-ти на Иаковъ

и на првѣдѣ-ти на Иаковъ

